

Богдановић Праса

Уредништво и Администрација,
Београд, Јакшићева 4-а/II

ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА

Претплату прима «Праса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА 25 АПРИЛ 1942

БР. 22 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ЛОРДОВИ ОСЕЋАЈУ РАТ

Лондон, априла. — Како се овде сазнаје живот у лордовским круговима потпуно је замро.

Лордови, перови и серови пали су у апатију пошто не знају где и како да траће време. За њих се с правом може рећи да су осетили рат.

КОГА ЋЕ САД...

Лондон, априла. — После ових гушњих догађаја у Индији, у лордовским круговима настала је велика забринутост.

Бриге се своде на једно: кога ће онда да цеде и пљачкају ови „мученици“ када се Индија ослободи њиховог јарма.

ИСТА СУДБИНА НА ПОМОЛУ

Вашингтон, априла. — Рузвелт је потврдио вест о постављању Мак Артура за главнокомандујућег на југозападном Пацифику.

Најзад је сигурно да ће и југозападни Пацифик доживети судбину Филипина, пошто је Мак Артур, због својих вештих стратешких маневара, познат широм целог света.

ИПАК ЈЕ ЈАСНО

Париз, априла. — Поводом обрзовања нове француске владе, на челу са Лавалом, у Лондону је настала велика галама.

У Паризу се не зна шта је томе узрок, али се из искуства зна да толика дрека и повика настаје само онда када се нешто мањно измигољи из енглеских шака.

ПОГРЕШИО ПУТ

Лондон, априла. — Британска обавештајна служба јавља да је нестало командант британског ваздухопловства на Пацифику, ваздухопловни вице-маршал Пулфорд.

Изгледа да је он у великој брзини, којом је побегао из Сингапура, погрешно пут.

ВАВЕЛ ПРОТЕСТУЈЕ

Сиднеј, априла. — Ових дана је у Аустралији подигнут споменик Мак Артуру, врховном заповеднику америчких снага у југозападном Пацифику, у славу његовога чувенога бежања са Филипина. Вавел је тим поводом изјавио:

— Нема смисла да се за то подиже споменик. Ја сам имао, више, таквих подвига, па се мени не подиже ни спомен-плоча, а камо ли споменик.

АКО ДОЖИВЕ

Енглески министар колонија недавно је изјавио: Енглеска не мора да покреће питање, има ли неку добру намеру с Индијом или не. За сада је незгодно време, да се о томе дискутује, а касла ће се већ видети.

Разговор угодни ...

— Јутрос опет нема у новинама никаквих вести о нашим победама, Винстон!

У ИНДИЈИ ГУСТО

Док у Бурми траје непрекидна борба
У Индији опет све је гушћа чорба
И енглеске лажни нигде се не троше
Крипсове акције стоје врло лоше
Сер Крипс узалудно на тешки пут крену
Индија с' Лондоном неће у рефену
Џабе је и Рузвелт играо жиранта
Поквари се посо, сад тандрче канта
Зато разговори били ових дана
Где да се пронађе за топове храна.
За Енглезе стигли врло горки дани
Кад Индију треба Чанг-Кај-Шек се храни
На свакоме фронту доживеше јаде
Постали су жртве сопствене блокаде
И невоља других претрпеше доста
Од велике флоте једва кусур оста.
Од батина силних већ им леђа бриде,
Од лагања грдног помало се стиде.

Никако да макну од те мртве тачке
Што год покушају пође наопачке.
Пролећна сезона биће за њих горка
Свуд их баксуз бије ... уредише чворка.

По целој свету кризе или врења
То су или сплетке, ил' енглеска трења
За интриге нове, Енглец бира згуду
И не жали фунте да замути воду.
Крипс се по Индији извија и клати
По свему изгледа празну сламу млати
Ћор-фишек је био тај индиски метак
Нико се не хвата на енглески лепак
Где да се окрену, Енглези не знају
Ништа не успева, снаге су при крају
Да изиђе неће баш читаве коже
Од судбине нико утећи не може.

ОСТАВИТЕ ИХ...

Вашингтон, априла. — Рузвелт је наредио обустављање свих парница против америчких трустова и ратних профитера.

— Оставите их, рекао је Рузвелт, нека раде људи. Зар сада кад им се пружа прилика да и они „неки“ долар зараде, ми да водимо парнице против њих, против своје рођене браће.

ЗАМРШЕНА РАБОТА

Калкута, априла. — Вице-краљ Индије изјавио је, да ће непријатељ осетити ускоро резултат Чанг-Кај-Шекове посете Индији, која неће донети ништа добро.

Индиским круговима није било јасно само једно: коме неће бити добро, Чанг-Кај-Шеку или Енглезима.

КАД ЧОВЕК ИМА ДОБРО СРЦЕ

Њујорк, априла. — У целој Америци стекао је велику популарност један лекар у Илиноису, који убризгавањем инјекција слаби срце, чија је последица ослобођење од војне дужности.

Кад су га интервјуисали неки новинари и питали зашто то ради, он је одговорио:

— Шта могу кад имам добро срце.

ЗНАЧАЈНА АКЦИЈА

Према Рајтеровој вести смењен је генерални директор британског радија. На његово место постављени су двојица других „специјалиста“. Разлог ове промене мотивисан је овако:

— Двојица су јачи од једнога. Кад двојица лажу, онда је округло па на ћоше.

БАШ МЕ БРИГА...

Чункинг, априла. — На питање новинара шта мисли поводом погоршања ситуације у Бурми, Чанг-Кај-Шек је изјавио:

— Баш ме брига што ситуација у Бурми постаје све критичнија. За мене не ваља те не ваља.

Ми никакву вајду од Бурме нисмо видели, ни кад је била у рукама Енглеца, па зато нема шта сад да се секирамо.

ТРЕБА ДА ЈЕ СВЕ БИСТРО

У свом вештом говору, који је одржао у Доњем Дому, Черчил је дао мишљење садање политичке ситуације:

— Треба да се постави разлика између јесте и није и између није и јесте. Оно што је стварно, треба да буде стварно, а оно што је имагинарно треба да буде имагинарно.

Тако је Черчил разбистрио многе мутне ствари и енглески посланици су обавештени тачно о ситуацији.

Савремена
енциклопедија

Британика

»Вуна кићо!« паролa која се у енглеској војсци најчешће чује.

Заблуда стање од кога се највише боје наши славни генерали, пошто често у њега упадају.

Мак Артур — амерички генерал Вавел чувен по „успешном кидењу“.

Слобода — појам којим вековима мажемо очи колонијама и доминионима, а још га нисмо остварили.

Херој — човек који је у стању да највећом брзином напусти фронт кад наиђе густо.

Чињеница — средство којим се радио Лондон и остали наши обавештајни извори најмање служе.

Пролеће — топло годишње доба при чијем нам се спомену ипак кожа најези.

САВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

Мак-Артуровати — премештати се.

Нехруовати — Енглезе зафрквати.

Бурмирати — налазити се у незгодном положају.

Корекцијоровати — висити.

Европеизирати — кукољ напоље избацити.

Самнервелсовати — лупати кољешта.

Хермесовати — отићи у непохват.

Филипинизирати — крахирати.

Да ли знате?

1) Зашто је Стафорд Крипис доживео неуспех у преговорима са Индусима.

2) Зашто Мак Артур држи хвалисаве говоре преко радио и даје оптимистичке изјаве?

3) Зашто Черчил избегава да да изјаву ко је крив за толике поразе.

Одговор

1) Сигурно не зато што су Индуси задовољни досадашњом владавином Енглеза над њима.

2) Зато што је далеко од фронта.

3) Зато што би морао самог себе да оптужи.

ПРОЛЕЋЕ НА ИСТОКУ

— Знаш, друже, комесару, једино ако нам ови паравани мало продуже живот.

РАТНИ ЦИЉЕВИ

Лондон, априла. — Пошто је ових неколико дана падала киша, терен је био немогућ за играње голфа и тениса. Доњи дом се опет састао на изванредну седницу. Седница је била тајна, пошто и онако нико из публике није више посећивао парламент, нити имао жеље да слуша своје благоглагољиве посланике. Предмет расправе био је толико строга тајна, да је остао тајна и за саме учеснике седнице. Пошто је седници председавао господин Черчил, претпоставља се да је на њој дискутовано о недостатку тонаже за довоз вискија или о преоптерећености телеграфских линија лошим вестима са фронта.

После седнице, новинари су саветели господина Черчила да им изнесе неке појединости са седнице. На опште чуђење, претседник је био изузетно расположен и пристао је да да изјаву за јавност:

„Треба да вас упозорим“, по-

чео је претседник, „да се предмет седнице није односио на садашњост, па је према томе седница прошла у релативно добром расположењу. Успели смо да истерамо на чистину хиљаду двеста седамдесет и први примерак наших ратних циљева. Додуше, до сада сам прантиковао да ратне циљеве фабрикујем негде на океану, у заједници са својим прекоморским побратимом Франклином Рузвелтом, али он у последње време побољева, после појава немачких подморница поред америчке обале; изгледа да је по среди морска болест, па зато не сме да се навезе на море. Ограничио се само на возања чамцем по реци Потомак, а ви морате признати да једна речница, са тако незгодним именом, не може ни у ком случају послужити као терен за фабриковање англосаксонских ратних циљева. А затим, морао сам ту тему претрести и са нашим народним посланицима, да би и они имали једном посао са неким циљем, што до сада није био случај.

Што се самих циљева тиче, могу вам рећи само то, да су оних десет тачака о мојим и Рузвелтовим ратним циљевима, проширени у безброј запета, знакова навода, знакова чуђења и питања и осталих граматичких проналазака, али су нарочито заступљене запете и знаци питања, тако да ћу ово наше данашње решење моћи врло тешко да пошаљем Рузвелту помоћу Морзееве азбуке, која садржи само тачке и цртице.

Прва тачка наших ратних циљева је врло скромна — желимо само да добијемо рат. Ту скромну тачку смо досада начинили само мастилом наших новинара и Морзеевим знацима нашег радио-Лондона. Остале тачке и запете после добијеног рата узели би једноставно из наше енглеске граматике која је, као што вам је познато, веома богата са интерпункцијом.

Нама, затим, пребацују, да нисмо добри организатори, али ми смо, ето, тако добро искористили наше ратне циљеве да је

у њима предвиђено апсолутно све, од исплате хонорара страним владама у Лондону, до изгласавања новог буџета за репарацију изгужване части наших генерала...

Винстон Черчил је завршио. Био је веома задовољан својом изјавом. Новинари су већ пошли кад их је он задржао.

„Са овим у вези има још једна ствар“, рекао је љубазно, „у целој тој организацији нашег 1271 ратног циља изостала је само једна ситница, а то је: што тамо није предвиђено како можемо да добијемо овај рат. Али, то не значи нашта...“ завршио је Черчил са осмејком. „Та ситница ће нам омогућити да начинимо још једно десетак хиљада примерака наших ратних циљева, ако ово лоше време продужи, па не будемо могли да играмо голф и тенис.“

Који је одговор тачан

Дајемо вам четири питања са одговорима Подвуците оловком онај одговор који сматрате да је тачан.

Повлачење је:

Славно отступање.
Успешно напуштање бојишта.
Једини потез који енглески генерали знају.
Остављање пријатеља да сам гута ватру.

Денкерк је:

Бежање на врат на нос.
Место срамног пораза.
Место славног повлачења
Симбол енглеске неспособности.

Индија је:

Земља факира и јога.
Колонија за експлоатацију.
Земља која се буди и трезни.
Крипов први камен спотицања.

Мак Артур је:

Вавелов конкурент.
Неуморни хвалисавац.
Херој који је оставио своје војнике на цедилу.
Заповедник Аустралије до прве прилике.

Метереолошки извештај

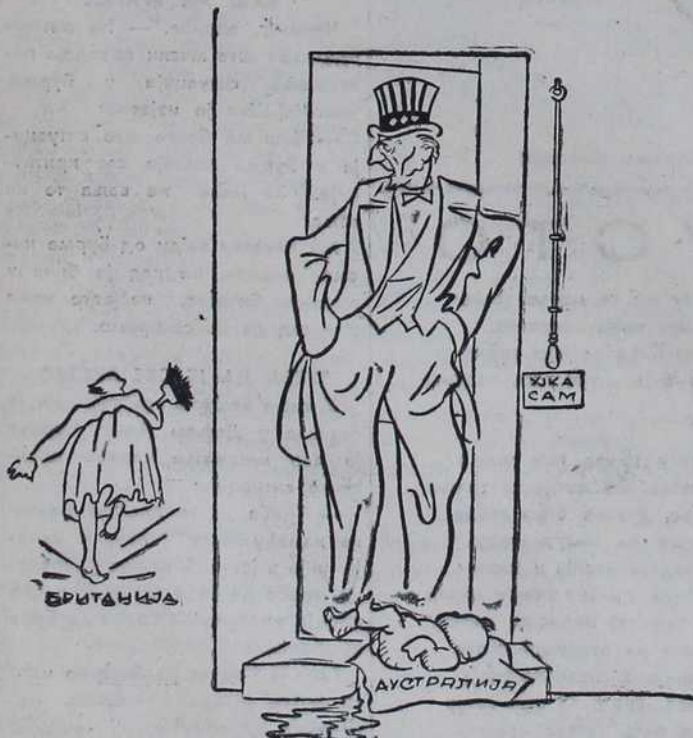
На свима морима буре и оркани, који онемогућују сваки прилаз Енглеској и Америци. Све већи број катастрофа и бродолома изазива забринутост у Даунинг и Вол-стриту. Метереолошке станице проричу и даље погоршање времена на Атлантику и Пацифику пошто су се појавили безбројни подморски вулкани који бљују ватру и терпеда.

У Индиском океану затишје у овој недељи али се ускоро очекују нове непогоде. У Пацифику невреме траје и даље само се све више помера у правцу Калифорније. Барометар пада и даље.

У Европи право пролеће и на Истоку се барометар на западном делу пење а на источном пада. Очекују се непогоде у области Кавказа и Волге.

У Србији: време тихо и мирно.

Подметнуто дете

— Дајемо вам четири питања са одговорима Подвуците оловком онај одговор који сматрате да је тачан.

Енглески деманти

— Демантујте непријатељске гласове, да смо изгубили три кристарице, јер знамо поуздано да су на дну мора.

— Овај Черчил изгледа ведри и облачи у Енглеској!
— Могуће да облачи, али не ведри нико...

ОД НЕДЕЉЕ ДО НЕДЕЉЕ

Недеља, 19 април

Дошло и пролеће, а ова киш пада ли пада. Место човек да се недељом прошета по цветној ливади или тек олисталој шуми, мора да седи код куће и да љушти санс са шураком и зитом, док напољу киша пљушти. Па некако већ и навикао свет на таква пролећа. Знам, ранијих година, жена ме је увек молила: »Пролеће је, треба да ми купиш пролетњи мантил, или шешир или хаљину...« а сада ми једноставно каже:

— Пролеће је, треба да ми купиш пролетњи кишобран...

Понедељак, 20 април

Имам пријатеља који станује на периферији. Сретнем га данас а он се сав ознојио и једва вуче ноге.

— Шта је, побогу? — питам га ја.

— Ништа, ето пешачим од куће.

— Па што пешачиш кад сада имаш трамвај.

— Какав трамвај — махну мој пријатељ руком. — Пре ти је било милина да се возиш трамвајем: гурњава, мување, цика, стајање на жуљевима, и све остале финесе трамвајског возања, а сада се народ изопачио, па се уопште не гурне. И како сада да се под старост навикнем да се возим у полупразним трамвајима...

Уторак, 21 април

Одмиче датум а одмиче и плата. Јутрос рано сретнем једног пријатеља, гура са пијаци са пуним зембилем.

— Шта је? — питам га: Зар ти више не иде служавка на пијак?

— Иде — каже он. Него, јутрос је отишла код фризера а мени платила један шприцер да идем место ње на пијак. Па сад идем у берберицу да јој предам зембил...

Среда, 22 април

Посетио сам данас једног пријатеља, који је, иако није професор, страшно расејан. Седимо и разговарамо, кад уђе његова жена и носи кишобран.

— Ево ти кишобран што си га изгубио — каже му.

— Па где си га нашла? пита он.
— У бироу за изгубљене ствари.

— О, брате — чешка се мој пријатељ замишљено. — Не сећам се да сам икада био у бироу за изгубљене ствари.

Четвртак, 23 април

Читам данас новине, кад неко звони. На вратима стоји лепо обучен господин са акт ташном.

— Господине — каже он — дали би сте купили стотину јаја по два динара комад?

— Разуме се — узвикнух ја обрадовано.

— А да ли бисте купили и пет стотина по истој цени?

— Са највећим задовољством, човече.

— И одмах би платили свих пет стотина?

— Па разуме се. Толико имам новаца.

— Онда — рече господин, отварајући ташну — молим вас да положите хиљаду динара за вашу меницу. Ја сам из суда. Сами сте признали да имате толику суму...

Ето, како се све довијају људи.

Петак, 24 април

Мој пријатељ се оженио. И позвао ме данас на ручак. Дочекали ме лепо. Млада је симпатична, од оних савремених жена. Око једанаест сати она уђе у салон.

— Мужу — каже — који беше број телефона нашег пријатеља, хирурга Панте Пантића?

— Наопако — скочи муж — а шта ће ти он?

— Па, купила сам кокошку па да га замолимо да је он, као вештији, истранжира.

Субота, 25 април

Шетам се данас са једним пријатељем, кад ће ми он одједном рећи:

— Ових дана ће отоплити време.

— Откуда знаш? Да немаш релуматизам или читаш вечиги календар?

— А, не — каже мој пријатељ — Имам ја бољег преказивача времена: данас су ми неколико њих понудили јевтино дрва...

Сеторитке БОДЉЕ

НОВА ФУТБАЛЕРСКА ПЕСМА
Што је било, вратити се неће
Нема више навијача страсни
Публика се од спорта окреће
Нестало је и дневница масни
Трибина се свуда празна цери
Кад играју лажни аматери.

Од музике сад нам дречи креја
Навијачи поклони не чине
Нема сада ни масних турнеја
За целац нико се не брине
Зато се сад пише ова ода
Футбалу је прошла данас мода.

НЕ ПРИЈА ИМ КОНТРОЛА
Чим су играчи БСК-а сазнали
Да је уведена нека контрола,
Одмах су изгубили вољу за игру
И тако их је Јединство удесило.

ЗАМЕНА
Пошто због велике воде нема
трка, цокеји су пронашли ново
занимање: пецају рибе и радознале
играче на кладоници.

БЕСПЛАТНИ ТРЕНИНГ
Тешко-атлетичари из Београда
отпочели су, свој пролетњи тренинг.
Овај се тренинг изводи на трамвају
број 6.

— Згодна жена. Само тражи
храброг мужа. Одбила је већ укротитеља
лавова.
— Зашто се онда не уда за
футбалског судију!

ОДУЧИЛИ СЕ
На недељним утакмицама за првенство
видело се да су играчи одучили да
играју добар фудбал, али су зато сачували
све рђаве навике, у првом реду склоност,
да пред публиком расправљају старе
рачуње.

ОДУСТАЛИ
Познати веслачи Нокс и Александар,
који су се хвалили као шампиони у овом
спорту, после неуспеха на свима утакмицама,
решили су да одустану од даљег такмичења.

ТВРД ТЕРЕН
Дугопругаш Очинлек, који се хвалио да ће
у Киренајци постићи одличне резултате,
не учествује сада у такмичењу јер вели,
да му смета тврд терен.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ
Због пролетњих ових врења
Већ код утакмице прве
Било је изненађења.
Тимови се славни мрве,
Нек' дневнице буду веће
Па се ово десит' неће.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ
— Изшло је из штампе најновије
издање књиге „Празна (правна)
теорија и пракса“.
— Сламни (славни) тенор је са
заносом зевао (певао) арију из
опере „Мелта“ (Марта) од Флотове.

— То је била жена пуна достојанства
и масти (части).

НАУКА И УМЕТНОСТ

СЛАБ ПОСАО

У току ове недеље било је врло мало проналазака у области нумизматике; продавали су се само лажни дукати и нешто фалсификоване стране валуте.

ТУКАО РЕКОРД

У овом месецу, у позоришту удружених глумаца, главни прогониста Животић није ни један једини пут играо споредну улогу.

РАД НА НАУЦИ

Пера Перић, познати научник из београдског вишег друштва, већ месец дана се потпуно повукао. Говори се да у својој лабораторији ради на једном важном проналаску. Наиме, он се труди да од покера и ганстер-ремија искombинује неку нову игру, која ће бити још хазарднија.

МАЛИ ОГЛАСИ

Требамо једног спремног лиферанта кромпира, пасуља и осталих животних намирница, за наше народне ресторане. Дајемо и аконтацију на браду али лиферант не сме да оде с новцем као онај наш брадоња са пола милиона, па Бог да прости. А не сме да буде ни као онај наш лиферант без бркова, што нам је лиферовао седам вагона ђубрета уместо намирница.

Обратити се социјалном одељку О.Г.Б.

Црнка, с којом сам се упознао у реду за цигарете и која се хвалила да зна систем како се добије дневно по сто цигарета, нека се јави уз добру награду „Прасету“ под „Систем“.

Удовац сам педесетих година, трговац, имам и ренту, оженио бих се удовицом, која има мираз у природи. По могућности послати мустру мираза, који ће се за случај неспоразума дискретно вратити. Адреса у администрацији.

Интересентима за обрађивање земље у Београду нисмо могли издати обећано семе ни алат, јер нам се алат загубио, а семе је неко дрпнуо. Истрага се води, а кривци ће бити премештени. Пољопривредни одељак О.Г.Б.

САВРЕМЕНА Мира

БАЛАДА

Као да је баба марта,
Спрам нас небо није штедро,
Мраз кроз собе увек шпарта,
Час облачно а час ведро;
Ко потребит сад за дрва,
И још уз то, кесу танку,
Нек' му брига буде прва
Да заложну нађе банку.
Сада капут, штета сува,
Боље банка нек' га чува.

Берзански извештај

Фунта	0,01
Долар	0—1
Рубља	0,0001

Акције транспорта Батум—Новоросиск пале су испод номинале, а оне Мурманск—Глезгов уопште се не котирају. Сличан су пад забележиле и акције предузећа: Куба, Коста Рика, Караипско море и Канада, док су Холандска Индија и Филипини избрисани из регистра активних предузећа и преведени у списак банкрота. Обрт на берзи био је минималан и једино је владало интересовање за акције Нове Европе А. Д.

СИТНЕ ВЕСТИ СА БЕРЗЕ

Потпуно друштво са ограниченим јемством, демократија, претрпело је потпун крах због несолидних спекулација, па је из тих разлога тражило принудну нагодбу ван стечаја.

Холандско друштво Петролеј, Лимитед, коме је седиште на Јави, променило је газду и све акције сада гласе на новог сопственика. Акције су сада скочиле за 1000%.

Амерички труст Вилки енд Рузвелт за експлоатацију природних богатстава целе земљине кугле, претворило се у друштво за производњу рингишпила.

Паробродско друштво Цејлон—Калкута обуставило је рад са бродовима и од 15 априла врши каравански саобраћај на камилама, на линији: Бомбај—Техеран.

ПЛАЋАЊЕ ЛИФЕРАЦИЈЕ

Советски посланик: — Пошто немамо новаца да платимо лиферације, ја ћу вас бесплатно научити како се игра казачко.

Тамома, ПА У МЕСТО

НЕДЕЉА
Освануло ведро
Ко да киша неће;
Млад пар поранио
Да набере цвеће,
Газми по триви
Меккој као плиш,
Ал' дођоше кући
Покисли к'о миш.

НЕДЕЉАК
Само осам дана
Како школа пође,
Деца већ се доле
Да им фер'је дође.

УТОРАК
Један млекација
Користи згоду.
Прошо поред Саве,
Па сипао воду.
Ал' његове чезе
Изгубиле тролу —
При самом крштењу
Сусрете патролу.

СРЕДА
Трамвај сваког јутра
Најлепша је слика;
И данас је војња
Права гимнастика.
Док ухватиш место
Искриве ти шију,
Ко се њиме вози
Сачува линију.

ЧЕТВРТАК
То је дан одмора
И ради се тише;
А ваљда због тога
И лаже се више.
Има добрих људи,
Ал' имају ману
Што лаж посматрају
Ко духовну храну.

ПЕТАК
Данас, на улици,
Била тужна сцена;
Муџа у неверству
Ухватила жена.
За обрачун она
Одмах била зрела;
Место тужбе суду —
Оста, без амрела.

СУБОТА
Сутра, дан је спорта,
Одмора и шетње;
Једва дочекасмо
Ово време летње.
Све ће бити добро,
Пролеће нам прија
Ако не поквари
Громовник Илија.

У АПОТЕЦИ

— Моја жена је болесна. Има-
те ли нешто осим новог шешира,
што би могло да је излечи!

ЕПИГРАМ

Још јоргован није цвет'о
Утекло нам негде лето
Вачно киша или град
Ал' се знаци лета множе
Још увек се собе ложе
Дрвину је свако рад!

Господин Пера је окорели не-
жења и женомрзац. Још као пи-
сар, у некој паланци, добио је
корпу од једне размежене па-
ланчанке и отада је омрзнуо све
што је женског рода. Чим се
пред њиме отпочне разговор о

женема он само презриво одмах-
не руком и — оде. Шта све није
радила покојна госпа Роса, ње-
гова мајка, да нађе жену, па ни-
шта. Појео је господин Пера бар
десет крила од слепог миша, а
уврачаних колача и пилула ни
броја се не зна. Право је чудо
да му се нису завозали црева
од плаве, црне и офарбане жен-
ске косе које је полио у кафа-
ма и чајевима, а већ о травмама
не треба ни говорити. За послед-
њих 20 година попасао је, пар-
дон, полио је, бар једну велику
ливаду разне травуљине па ни-
шта не поможе.

Зато је било не мало чуђење
његових познаника када га на
побусани понедељак видеше, и
то испод руке са једном кочо-
перном женицом, округлом као
ћуфте, која је каскала пред њи-
ме а при томе није затварала
уста. Ту га сретне и његова тет-
ка Фема, коју су у целој Пали-
лули звали Пресбиро због њене
обавештености. Када је и како
успела да ухвати господина Перу
на само и да га саслуша, то са-
мо Бог и госпа Фема знају, али
је она идући дан издала следе-
ћи коминике целом комшилуку.
— Морао је човек, него шта
ће! Шта ће сам као пањ, у овим
временима. Нико да га окрпи и
испегла, нити има кога да му
умеси проју и качамак. Вид'о чо-
век да без жене не вреди ни-
шта, па бућнуо. Само ми се чи-
ни — додала је она шеретски —
да је скочио у дубоку воду...

У ствари г. Перин брак, у је-
сен његовога живота, био је о-
бичан брак из рачуна. Стегла зи-
мус она ветрометина а он, као
семац, нема права на дрва. Се-
део цео дан у капуту, у једном
старом иберцигу легао у кревет,
ал' никако да се згреје. Целу је
зиму процокотао и дошао већ

и март а он једнако дрхти као
да се купао. И ко зна докле би
он тако пропадао да му једно
вече не стаде сат. Да изађе, не
сме, нема „аусвајс", а да оста-
не без сата закасниће за канце-
ларију. Лупао веселник главу ка-
ко ће без сата и на који начин
да га дотера када нема у стану
ни радио, а камо ли телефон.

Одједном му паде на памет да
његова прва сусетка, госпа Цана,
има радио. А, вероватно, и та-
чан сат. Дуго се скањивао да иде
једној жени, једне претстави-
нице оне фале коју он највише
мрзи, али пошто му ништа дру-
го није остајало, он се најзад
одлучи. Обуке капут и укрућен,

Лекар обраћајући се једном
дебелом болеснику:

- Колико сте килограма имали највише у свом животу?
- Сто седамнаест.
- А најмања?
- Три киле и двеста грама.

- Шта ви тражите ту!
- Чекам трамвај број 6.

Син је донео рђаве оцене ку-
ћи и отац га прописно излупао.
После тога пита га:

— Да ли знаш зашто си добио
батине?

— Како да не! одговара мали
плачући. Зато што си ти у теш-
кој, а ја у перо-лакој категорији.

- Па ово су саме кости!
- Месо смо бацили, јер се
већ било покварило.

у својој најзваничнијој пози, за-
куца на врата.

— Ко је? — упита госпа Цана
весело, већ навикла на разне по-
сете.

— Ја сам, Ваш сусед, Пера су-
дија! — одговори г. Пера узбу-
ђено, а срце му је лупало као
гимназисти када не зна лекцију.

— Извол'те, комшија, извол'те
— одговори госпа Цана љубазно.

Пера уђе. Соба, односно куј-
на, топла, милина једна; на сто-
лу пилећа чорба и подварак, с-
мињено јело г. Перина, а госпа
Цана доста раскомаћена и заја-
пурена од добре вечере и топле
собе, да јадан г. Пера није знао
где ће да се дева од забуне.

— Извол'те, комшија, шта је
Бог дао! — нутка га госпа Ца-
на, а г. Пера се снебива и хтео
би да утекне а још није ни ка-
зао зашто је дошао.

— Извин'те, госпођо! — нај-
зад промуца. — Ја.. ја.. сам.. зна-
те, дошао да видим колико је
сати...

— Ја већ видим колико је са-
ти! — од срца се насмеја го-
спа Цана, па му показа на зид-
ге где је стајао велики часовник.

— Јао! Опростите — зграну се
г. Пера. Зар је већ пола десет.
Па ја сам вас узнемирио при ве-
чери. Ево, одмах идем... али и
поред тих речи, он не оде већ
је само цупкао са ноге на ногу.

Када га је госпа Цана позвала
на вечеру, он се није много бра-
нио и са одушевљењем је при-
мио њене разлоге да комшије
траба да се помажу и добро
слажу.

И како је та вечери ушао, ту
је и остао. Прво му се допала
топла соба и добра кујна, а за-
тим и госпа Цана, у домаћој ха-
љини, није била за потцењива-
ње. Тако се г. Пера ожени и
прва му је дужност била да са
својом супругом, горе поменутом
госпа Цаном, оде мајки на гроб
и извини јој се што је није ра-
није послушао. А као опипљиви
доказ да је, заиста, ожењен, по-
вео је и госпа Цану... Зато је на
побусани понедељак онако хитао
на гробље.

Тако је рат учинио оно што ни-
су могла толике траве и враж-
бине...

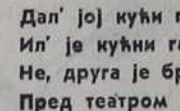
БЕОГРАДСКЕ СИЛУЕТЕ

Гле, како се
овај жури
Удесио корак
ситан
Или има посо
хитан
Ил' ципела ње-
му цури.

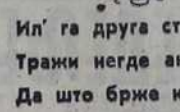
Судбина је ње-
на грозна
Ова беше баш
нервозна
На лицу јој пи-
ше јед

Дал' јој кући плачу деца
Ил' је кући газда сеца
Не, друга је брига мучи
Пред театром чека ред.

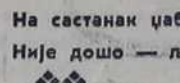
Овог ђака сти-
сле бриге
Пази како сте-
го књиге
Зато тако жур-
но хода

Ил' га друга ствар замара
Тражи негде антиквара
Да што брже књиге прода.

Ал' уморно да-
ма шета
На лицу јој ту-
га, сета
Тако јој је мра-
чан лик
Са петог спра-
та је сишла

На састанак цабе ишла
Није дошо — љубавник!

— Молим, вас господине, гњу-
рче, погледајте има ли доле још
риба!

Неки прота је био доручковао,
кад му дође у посету један по-
па. Прота га позва да му прави
друштво, али поп одби. На про-
тино наваљивање одговори:

— Већ сам доручковао два пу-
та, а осим тога данас је и пост.

истину, очи да ти изваде. На-
викнуја се свет на фалцификати,
па тој ти је.

С'г си одо на куде бистру во-
дицу да си биркам место за ба-
њање или какој се вика на куде
вас, — за плажу — да си ски-
дам овеја зимску штроку, због
зашто могу да уфатим болес.
Несам се купаја од Велик ден,
јербо летоске беше поладно и
повлажно.

А с'г у здравје и скоро ви-
ђење

Ваш Јанаћко

ЈАНАЋКОВО ПИСМО

Читаја сам у газетке какој су
урипнули у ђорку неке Јагуриде
што су измислили фалцификова-
ни наполијони и дукати за онија
цимрије што ги душа иска да с'г
праје паре. Јес' је да неје убаво
да се праје фалцификати с'г у
овеја време ама таква му је се-
зона. Млеко — фалцификат, по-
штење — фалцификат, убавиња
— фалцификат, младос — фал-
цификат. Кад гу видиш по сока-
ци, она си оди с кратку сукњу,
пе пунечко, па царсто, дивота
једна а кад гу видиш на куде

дом, собајле, она какој јакрп,
страф да те уфати. А кој с'г гу-
та од тија фалцификати. Онија
што су амишни, што ги је све
мало па си салте чекају да је
на куде њи поубаво, и потаман.
Лепо си викају на куде Јагоди-
ну: Док си има ђурани ће бидну
и подварци. Док си има будале
ће бидну и фалцификати.

Јучер сам изеја ђутеци од мо-
је друштво. Позваја сам ги на
мезе, на кебапчики па сам спре-
мија од фришку коњетину пет
ока месо и све турио на жар.

из Лесковац

У сласт ги изедоше, ама ме онај
куси шашољи под језик па ги
зборим да су изели коњетину и
тако се напраји белај и калаб'к.
Да сам рекнаја да је телетина
салте би се облизнули какој за-
горела распуштеница а овеко сви
рипнуше на куде мев и свашта
се напраји. Што су то цампир чо-
вечи. Од онија што си имају бол-
ту на куде дом — све изеду
за скупе паре и напуње мешинку
сас смрдеш и цумњиво мезе па
ники ништа, а кад ги збориш

Славна гота

Маче шале с мачом брадом

На једном надгробном споменику у Њујорку налази се овај натпис:

„Овде лежи уважени грађанин Ф. Гудвин који је после смрти оставио 70.000 долара и младу удовицу“.

— Мици, откуда тај шофер у нашој кујни?
— Ништа, госпођо, донео је флашу бензина да очистим ваше рукавице.

УЧТИВОСТ

— Хоћете ли бити љубазни, поштовани господине, да ми позајмите вашу бунду, и да ме на тај начин лишите зиме и неугодних репресалија.

— Које воће највише волите?
— Забрањено!
— Све моје имање је мој разум.
— Теши се, ипак није грех бити сиромаш.
— Професор: Кад је почео стогодишњи рат?
— Так: Не знам кад је почео, али знам колико је трајао!

МОНДЕНИ

— Како ти без корзоа!
— Па ништа, сад спавам мало дуже.
— Професор: Кисеоник је неопходно потребан да би се живело. Откривен је 1773 године.
— Так: А како су људи пре тога живели?
— Колико ти је година, мали?
— Како где. Код куће и у школи седам, а у возу четири.

РИБА И ПАМЕТ
Неки млад човек чуо да риба благотворно утиче фосфорном садржином свога меса на човечији мозак.
— Какову би рибу ја морао јести? пита он великог песника Гетеа.
— Ви? одговори Гете, — та ви би морали појести бар целог кита.

МУДРО СЕ ИЗВУКАО
Славни филозоф Кант био је једном позван на ручак код Фридриха Холштајнског. После ручка друштво је разговарало о женама, које беху у побочној соби. И Кант се упусти у разговор, смећећи се, па изјави:
— Жене су као ехо јер је њихова реч увек последња. Оне су као пуж, јер носе на себи све што имају. Оне су као сат на торњу, јер што говоре, то чује цео град.
У тај мах уђоше у салон даме, које то беху чуле и љутито погледаху на филозофа. Кант то примети, па мирно настави:
— Наравно, ово се све не односи на вас, поштоване госпође. Али свакако сте и ви сличне еху, јер сте свуда одјек својих мужава. Слични сте и сату на торњу, јер сте тачни као и он. А слични сте и пужу, јер сте домаћице, као што је он.

ШТА ЈЕ ТРАЖИО, ТО ЈЕ НАШАО
Енглески краљ Ђорџа II имао је врло духовиту дворску будалу. У часовима доколице он је се њиме разбијао досаду и једном приликом га упита:
— Како би ти се допало да ја и ти променимо улоге. Ти да будеш енглески краљ, а ја да будем твоја будала?
— Никако, било би ме много стид! одговори без размишљања будала.
— Зар би се ти стидео да будеш енглески краљ?
— А не! Било би ме стид што имам такву дворску будалу! одговори смећећи се лакрдијаш.

„ОНО ШТО СМО МАЛОЧАС ГОВОРИЛИ“
Један од највећих и најпопуларнијих владара у Европи, био је некада Фридрих Велики. Тако је једнога дана шетао по берлинским улицама. Био је у обичној униформи, без икаквих знакова краљевског достојанства. У једном моменту, у сусрет му је долазио један ветеран из ранијих ратова, идући тешко и ослањајући се о штап. Краљ га погледа, заустави га и упита:
— Куда пријатељу?
— Краљу, да ми повиси пензију, јер од овога што имам ни пас не би могао да живи, одговори стари ратник.
— А шта ћеш да радиш ако је краљ не повиси?
— Онда... нека га ђаво носи — одговори старац.
— Раставши се, краљ удари преким путем, стигне у двор пре ветерана и чим овога пријавише, краљ га прими. Овога пута у раскошној униформи ветерана. Разговор је текао одприлике као и на улици. Краљ је био уверен да га старац није познао, а на крају га упита:
— А шта ћеш да радиш, пријатељу, ако ти се не повиси пензија.
— Онда... онда важи оно што смо малочас говорили на улици, рече одлучно старац.
Фридрих Велики се насмеја, потапша га по рамену и услиши му молбу.

ЛУКАВСТВО МАРК ТВЕНА
Познати амерички хумориста, Марк Твен, волео је у младим годинама да дочекује свитање новог дана са чашом у руци. Грађани малог места, у коме је Твен дуго живео, много су га због тога задикивали.
Једне вечери појави се Марк Твен у омиљеној крчми са малим кофером у руци.
— Мистер Твен, куда то путујете? упиташе га пријатељи.
— На путујем нигде, али због ових проклетих паланчана морам да носим кофер изјутра кад се враћам кући. Нека мисле да долазим са железничке станице, одговори им Твен.

— И то ти називаш пола шест!

НА ДВОРУ ЛУЈА XIV ГОВОРИЛО СЕ ШПАНСКИ
На двору Луја XIV био је један веома сујетан племић, који је користио сваку прилику да се истакне. Краљ је ово знао и обасипао је често свога дворанина милошћу али, доцније, видео је да је овај незајажљиви, почео је да га изаргава потсмењу околине.
За време једне свечаности, окружен племећима, краљ је упитао овога славољубивог племића:
— Да ли знате шпански?
— На жалост, Величанство, не знам! одговори племић.
— Штета, примети краљ, и скрете разговор на другу страну. Већ од сутра, уверен да га је краљ питао са намером да га пошаље као посланика у Шпанију, дворанин се баца на учење језика и неколико месеци касније јави се краљу:
— Сире, срећан сам, што могу да вас обавестим да сам научио шпански.
— Врло добро, рече Луј XIV, а да ли бисте хтели да се мало позабавите једним интересантним Шпанолцем?
— Увек сам на Вашој служби, изусту са одушевљењем племић.
— Онда прочитајте „Дон Кихота“ у оригиналу, заврши смећећи се краљ.

Маче шале с великом брадом

— Младићу, моје време стаје тачно сто динара минут. Али ја ћу и поред тога да вам дам интервју од десет минута.

— Не морате да се трудите. Боље би било да ми платите време које уштеђујете тим интервјуом.
— Перице, надам се да ниси код Симићевих двапут узимао колач.
— Не, мама, одмах сам узео два колача.

— Ви патите од водене болести.
— Дођавола, како је вода могла да дође до мене!
— Разговарају два ученика:
— Срећан сам што нећу да живим сто година доцније.
— Зашто?
— Јер бих морао да учим историју и за тих сто година.
— Мамице, идем до поште да однесем ово писмо.
— Немој, сине. Напољу је тако страшно да човек ни пса не истера из куће. Остави га ту, однеће га тата.

ФИЛМСКЕ НОВОСТИ

ПОДМОРНИЦА Д-1
Многи се још сећају филма „Подморница Д-1“ у коме се не вешт начин приказала непобедивост и јачина ове, а преко ње и осталих америчких подморница. Сада се пак јавља, да је она потопљена од једне „неславне и нефилмске“ јапанске ескадриле. У Холивуду се питају како су Јапанци то само смели?

„МИСТЕР МОТО“ ПУШТЕН
После хапшења некадашњег немачког глумца Петер Лореа, у Америци познатог из филмова „Мистер Мото“, недавно је дошло и помиловање. Петер Лоре је најиме доказао да у неком колону има јеврејских предака, и зато је одмах пуштен. Како се сазнаје он ће сада добити и главну улогу у филму „Мистер Мото“ заузима Европу!

НЕУСПЕХ ХУШКАЧКОГ ФИЛМА
Хушкачки филм који је у Америци за последње три године био узео толико маха, сада почиње да опада. У односу на прошлу годину када је снимљено преко 90 таквих филмова, за ову годину је у Холивуду предвиђено само 30. Изгледа да он у Сједињеним Државама није потигао неки нарочити успех, а зна се да је рецимо филм јеврејина Чарла Чаплина „Диктатор“ после великог фијаска у Јужној Америци, доживео звиждуке и у самом Холивуду!
Рузвелт сада сигурно тражи неки нови начин да створи ратно расположење.

ТИПИЧНО ЕНГЛЕСКИ
Недавно је у Лондону умро један велики енглески глумац. На сајму смрти, позвао је Бернарда Шоа, пред киме је стално понављао

само речи: „Моје злато, мој новац! Ах, кад бих га само могао са сабом понети...“ муцао је он у агонији.
Бернард Шо, који се на ово само насмејао, одговорио му је: „Тиме не бисте ништа постигли, јер би се од велике врућине све истопило...“

ПАД ХОЛИВУДА
Холивуд лагано тоне... Ако погледамо последњу мирнодопску продукцију филмова која је износила 700, а сравнимо са прошлогодишњом, која је по статистици једног великог чикашког листа била свега 400, избрже јасно видимо рапидно падање продукције, и то тек после три месеца рата! Како ли ће изгледати крајем ове године...?

Апотекар: — Не могу да вам дам овај отров без рецепта.
Муштерија: — Зар личим на човека који жели да изврши самоубиство?
Апотекар: — Не кажем, али да имам лице као ви, ја бих то и урадио.
— Тата, зашто госта, кад одлази, испраћамо до врата?
— Да се уверимо да је заиста отишао.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

— Кажу, да у сваком граду имаш другог пријатеља.
— Још нисам ни била у сваком граду.

У СЕЗОНИ ГРИПА

— Да ли је грип оставио какве последице код нашег мужа?
— Нажалост, јесте. Почео је да пије, да би се сачувао од грипа, па сад не може да остави пиће.

С Н О В И

— Драги, говорила је моја слатка женица пробудивши се и отворила своје сиве очи, као мачкица. — Ноћас сам сањала чудан сан. Замисли, нашла сам се усред једне борове шуме, потпуно сама, окружена мноштвом инсеката. Мислила сам на тебе. Најједном искрсну из шумског мрака неки страхан разбојник, сав обрастао у браду, држи у десној руци нож, а у левој револвер.

— Овамо новац или живот! Дрекнуо је на мене.

— Драги разбојниче, рекла сам му ја, новаца немам, данас је већ двадесети, а ја једва изађем на крај с мојим новцем за домаћинство, до шестнаестог. Молим вас оставите ме на миру молим, молим...

— Море не говорите, одбруси он и снажно затресе брадом. — Ја сам најопаснији разбојник, а обећао сам мојој жени да ћу нешто донети. Скидајте одмах хаљину, госпођице. Скиде ми хаљину његовом грубом руком. Истог тренутка проби се сунце кроз борове и обасја моју једну хаљину.

— Ово може само један разбојник да учини, дрекнух ја. Он се загледа у моју хаљину и вртећи главом врати ми је.

— Не, рече он, са овако модерном крпом не смем се појавити пред мојом женом. Задржите је и примите добар савет од мене. Удајте се, госпођице, да би сте дошли до једне пристојне хаљине. Одлазите!

Пажљиво сам слушао. Занешен дубоким значајем овог сна, једва сам се прибрао.

— То је без сумње чудан сан,

Зоро, рекао сам. Али и ја сам сањао. Ишао сам такође кроз једну борову шуму, која је била још тамнија него твоја. Најједном се испречи предамном нека дивља и страшна жена са мотком у руци и сабљом о бедрима, а имала је такве линије од којих се једном слабом човеку полако диже коса на глави.

— Ја сам жена разбојника, дрекну она, страх и трепет околине. Дај овамо новац или ћу те убити пред твојим рођеним очима.

— Разумем што се увек тражи новац, одговорио сам снисходљиво, данас је већ четрнаести, а ја примам плату месечно. — Онда дај овамо твој мантил, дрекну она и без икаквог објашњења скиде ми мантил с леђа.

Упразо тада месец се проби кроз облаке и насмеши целом својом појавом. Вртећи главом разгледала је мој мантил.

— Е, мој младићу, рече она, овај твој отрцани мантил, носио си много сезона, на њему ти фале два дугмета, а и закачалка ти је покидана. Овај мантил неће се допасти моме мужу, најчужнијем разбојнику. Можеш да га обучеш опет.

Пружајући ми мантил гозорила је: Ево ти га натраг, сироти младићу, али ти саветујем, ожени се, да не би ишао околу тако дроњав. Хајде, губи се! Следећег првог имала је Зора нову модерну хаљину — коју сам ја купио.

А на мојем мантилу, покидана закачалка и два дугмета била су псново пришивени — које сам такође ја пришио.

— На шта мислиш, драга!
— Нинашта нарочито.
— Мисли онда радије на мене...
— Па на тебе баш и мислим!

УВРЕДА

— Милка ми је рекла да личим на тебе.
— Па шта си јој одговорила!
— Прекинула сам пријатељство с њом.

КОШАРКА

Први глумац: Дакле, кад ћемо се видети?
Други глумац: Не могу пре девет, јер мене убијају тек у осам и три четврти.

Први глумац: Онда у пола десет, јер око девет часова ја скачем у реку.

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

— Колико си платила твој пролетњи шешир!

— Знате ли, драга сусетко, разлика у годинама између моје ћерке и њеног вереника ипак је велика... Њој је сада двадесет, а он има већ четрдесет.

— То ништа не чини. Горе ће бити кад он буде имао шездесет, а ваша ћерка тридесет година.

Велика је зверчица аутор ове стварчице. Страшна. Не може да опише. Седи у овом кабинету, гуцка фалш кафицу и дими крпу. И ради још нешто врло важно. Гужва молба и баца их у кош. А с времена на време притиска на звонце, што је у вези с појавом послужитеља.

Гадан је тип писац. Тојест он је тим изразом само хтео објективно да опише своју важност. Али никако да је преувелича; што се уосталом врло лепо види и по томе што га убија скромност. Као жуљеви. Дакле једном речи, важна личност. Уопште. Но нека нарочита интелигенција није, не може рећи, бремза га горе наведена скромност. А вероватно не би ни онако рекао, јер уколико га с једне стране убија скромност, скоро у истој мери, само прекопута, тојест с друге стране, коље га објективност као тесан капут испод мишке. Дакле да ревидирамо још једном. Скроман, објективан, и мало туп човек са заостреним брчићима у смислу фитиља. Замагљено гледа на ствари, тојест све му се мора дуго објашњавати, да би му на крају крајева некако ушло у главу.

Тако је на пример прочитао да је у Београду почео да се тера неки нов спорт, тако рећи, кошарка. И одмах закључио да је то та дуга очекивана игра,

створена за њега, односно специјално за шефове надлештава.

— Кошарка! резоновао је гласно. Врло разумљива ствар. Рођен сам за њу. Таланат. Дабоме!

Писац, који је шеф једног одељења, сад се каје, али мора да призна, мада је стидљив. Обрукао се. Отишао на утакмицу кошарке и сео да простудира ствар. Куцнуо је дискретно једног посматрача штапом у леђа, дигао полуцилиндар на учтиву висину и рекао пардон у три примерка. Тојест рекао је „пардон“, „извините“ и „опростите“. И затим запитао да ли је господин љубазан, и ако је дотичан, односно љубазан, хоће ли да га обавести из ког су надлештва доле наведене колеге које играју доле на терену.

ИДЕАЛНА ЉУЉАШКА ЗА ЈЕДИНО УНУЧЕ

Упитани се мало збунио и објаснио да скоро ништа не разумео човека са штапом и полуцилиндаром. А затим је рекао неким будибог с нама језиком, „да се доле кољу 1913 и Бск!“ Међутим кад је аутор замолио да му се то мало боље објасни, јер мисли да је забуна по среди, замољени човек, који је баш тог тренутка махнуо, скроз неразумљиво размахнуо руком кроз ваздух и из богтепита каквог разлога цимнуо десном ногом у лево, раздравши се истовремено „ајд сааад“ погледао је писца попреко и рекао:

— Море иди чича дођавола! Кад се свршила игра, аутор је учтиво пришао једном играчу и претставио се: колега из тог и тог надлештва. И додао је:

— Господин је врло млад, а већ на таквом положају, врло леп напредак, веома леп, сјајан! А смем ли питати љубазно, где је колега шеф, и има ли једно пристојно место за мене, мислим у овој шефовској игри, кошарка?

— Ја господине, одговорио је играч, ја сам још ученик, нисам никакав шеф. И ово није никаква шефовска игра!

Аутор је остао збуњен. Није му ишло у главу. Кошарка. Кош. Зар то није игра која је измишљена за шефове! Ко уме боље да баца у кош од нас шефова, ко, чмш

Куварица: Г. професоре, ручак вас чека.

Професор (расејано): Реците му нека још мало причека у претсобљу.

Госпођа: Јулијана, јесте ли већ нашли ружу за моју косу?

Јулијана: Јесам, госпођо, али сада не могу да нађем вашу косу.

— Више немам ништа с тобом заједничког, ако желиш да ме опет видиш, мораш да купиш улазницу.

Издавач: Ваш роман је добар, али извесне фрагменте морате прередити тако да их сваки глупак може разумети.

Писац: Разуме се. Врло радо... који вам део није јасан.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

КУПОНИ, КОЈИ СЕ НЕ ВИДЕ

Објављено је да се на полазним трамвајским станицама уводе разнобојни купони којима ће се спречити гурања. Што се тиче гурања, оно је, заиста, укинута, али те купоне још ниједан трамвајски путник није видео. Вероватно су тако вешто обојени да се уопште не могу видети голим оком.

САДА НЕ МОЖЕ

Зимус, када није било трамваја, шпедитерски аутобуси били су препуни света, а сада нико неће ни да их погледа. Чим нестане мраз, одмах се води рачуна о моди.

ЧИШЋЕЊЕ УЛИЦА

Да се не би трошила вода, у Београду је уведено да се улице чисте на »суво«. Чистачи се труде да прашина што више пада на пролазнике, зато је шетња улицом, рано ујутру, врло пробијатна.

ШТА ЈЕ НЕМОГУЋНО

◆ Да Енглези хладнокрвно примају ратне извештаје о губицима и поразима британске војне силе.

◆ Да Стаљин мирно и равнодушно очекује ратно пролеће.

◆ Да савезници престану да се свађају и да нападају један другог, ко је крив за толике неуспехе и поразе.

◆ Да британска влада спречи пораст мржње код египатских националиста противу Енглеза, који се у Египту понашају као завојевачи.

◆ И да америчка бродоградилница индустрија надокнади толике губитке англосаксонке морнарице.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

▲ Да ли се „слободозидарска ложа“ зове тако што у њој задари смеју слободно да леже?

▲ Је ли је „вучица“ човек који увек вуче какву батину?

▲ Да ли „књиговезац“ веже књигу зато да му не побегне или да му је неко не украде?

▲ Зашто „генерални директор“ не носи палетушке?

▲ Да ли „навијачи“ приликом утакмица навијају сатове?

УЛИЦАМА ШПРИНТАМ

— Пева једна звезда стара, што рекорде не обара. — Улицама шпринтам Рекорд да обарам, Кући радим, ринтам, Кондицију стварам.

Главу, руке, ноге, Све сам поломио, А због жеље многе Да бих славан био.

Живимо за рекорде Али то баш не бива. Нема славе горде, Шепавост је крива.

Новац, благо, срећу, Нудише ми многи, Али ја то нећу Тражим рекорд срећу.

Живот ми је прошо Ко небрано цвеће. Рекорд, авај, никад К мени доћи неће.

Зла жена

Откако је земље И на њој све живо — Зла жена је увек Насађено криво... Све јој нешто смета, Све јој није право. Целог века не зна — Који јој је ђаво! Час вам се насмеје, Час се и наљути — Напаћену душу До дна вам узмути... Модра, као чивит, Али не попушта, Гора је од змије — Истина је сушта. Која ово чита — Нека се не љути, Саветујем братски, Боље да заћути: „Ћутање је злато — То и народ каже: Злим језиком жена Руглу се излаже... Што је језик дужи И више папара Тиме жена себи Већи малер ствара... Одмах се ту види Колико је сати: Да је зла и жучна Свако ће да схвати Да су жене такве Није прича нова Ја овде поступам Као онај чова, Кад је једној реко: „Како си, зла жено!“ Поздравимо злоћу — Путем даље крено... И ја идем даље, Поздрављам „зле жене“ Па ма се и, оне Љутиле на мена.

ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Милош Новаковић, Ковин (Банат). — Награда од 200 динара послата вам је поштанском упутницом дана 9-IV-1942 године.

Петар Мићић, Ноћај, з. п. Богатић. — Јавите своју нову адресу да би вам се послала награда од 1.000 динара.

УЧТИВ ЧОВЕК

— Да ли имате неки приговор овај кафи?

— Не, госпођо, у отсутности некога није никад пристojно говорити рђаво.

УХВАЋЕН

Жена пита мужа: Јеси ли предао данас оно писмо на пошту? Муж: Дабоме да јесам. Жена: Ето, а нисам ти га ни дала.

ИЗ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА СНАБДЕВАЊЕ

Накнадно издавање мармеладе. — Накнадно се издаје мармелада и то: по 15 кгр. Џугашвилиу Стаљину и Винстону Черчилу; по 10 кгр. Франклину Рузвелту и Чанг-Кај-Шеку, да засладе живот после толико горких разочарења. Издаје се со. — Позивају се сместа спикери радио Лондона, радио Москве и радио Бостона да подигну своје следовање соли, да у будуће, кад говоре, посоле оно што лажу. Позива се Черчил да подигне буре зејтина од 500 кгр. ради подмазивања свога грла, како би могао лакше да гута вести о поразима на свима фронтovima.

— Јесте ли пронашли што ново!
— Ето остарио сам док сам пронашао серум против старења.

— Какве су то експлозије!
— То публика праска од смеха на претстави „Бодљикавог прасета“.

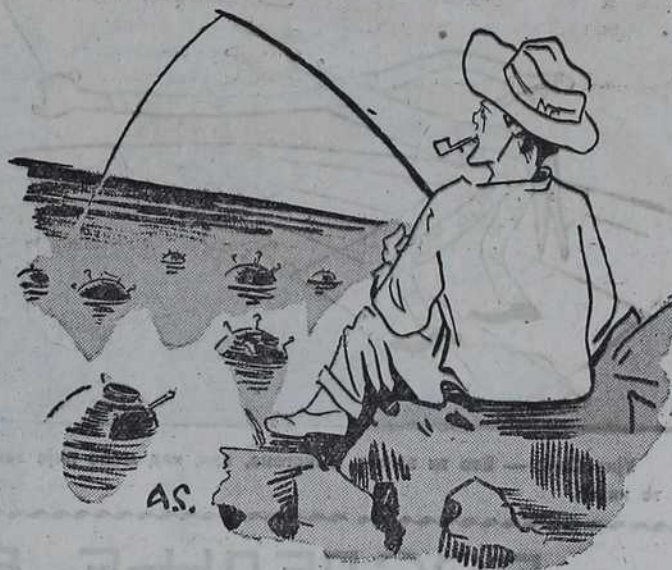
Овамо, овамо! Ко је жељан смеха И наивне шале које душу красе. У весељу никад није било греха — Хумор свима нуди „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“.

Прилика се ова пропустити не сме; Скечиви, куплети и музичке шале. Поред тога балет и народне песме, Зато тај театар гледаоци хвале.

По програму своје, све је друге туко; Ту су славни глумци с београдске сцене. Ево, овај, глете, од смеха је пуко Овамо, овамо и људи и жене.

Како мачи перница замисли...

МИНОЛОВЦА

ПОСЛЕ УСКРШЊЕГ ПОСТА

Два наша еминентна позоришна уметника, Милорад Рајчевић и Станко Колашинац, срели су се после ускршњих празника и један другог запитали за јуначко здравље.

— Јеси ли се чиме омрсио за Ускрс, Станко? запитаће Рајчевић.

— Ја, Бога ми, јесам. И те још како!

— Шта? Гуска, ћуран или можда јагње?

— Ни мање ни више — него баш прасе.

— Ма шта говориш. Па што ме, болан, не позва макар на мезе. Где си то набавио, колико је било, колико ти је трајало?

— Купио сам га на улици и било је три дана...

— Ух, брате, што нисам знао!

— ... читања и смејурије! заврши Колашинац.

◆ Госпођа Скоројевић пати од „планинарске болести“. Где год стигне она се хвалиса о својим излетима и савршеном познавању тешко приступачних предела. На једном моденском журу, док је она причала усломене са свог боравка на Ловћену, један млад композитор је запитао:

— Када сте били на Ловћену, дали сте видели и Његошеву капелу?

— Ох, природа ме је толико заносила да сам врло мало могла да мислим на музику. А осим тога та капела се баш у то време налазила на турнеји по унутрашњости.

Главни уредник: Светомир Стојановић.
Уредник за илустрације: Теодор Докић.
Власник и издавач: Светомир Стојановић.
Телефон редакције: 25-592.
Штампа: Штампарија „Илч“.

ЧАС БАЛЕТА, ХУМОРА И ПЕСМЕ

Сутра, у недељу, 26 априла, у 10,30 часова пре подне и у среду 29 априла у 17 часова по подне

ХУМОРИСТИЧКО ПОЗОРИШТЕ „БОДЉИКАВО ПРАСЕ“

одржаће ДВЕ ПРЕТСТАВЕ НА КОЛАРЧЕВОМ УНИВЕРЗИТЕТУ Са новим и одабраним програмом

Учествују госпође: Ира Васиљева, Вера Костић, Вера Кокошевић, Цока Перић-Нешић, Вера Петрић, Мила Ерцеговић. Господа: Јован Танић, Милош Ристић, Аца Цветковић. Јован Стефановић-Курсула, Аца Ђорђевић, Жарко Митровић и чувени комични музички трио „ЛУМПАЦИ ВАГАБУНДИС“.

Равајлови црнцваји

Равајло и пролеће

БАР ЋЕ БРЖЕ...

Вашингтон, априла. — Поводом стављања америчког ваздухопловства под команду Министарства морнарице, Нокс је изјавио:

— Ово је још један добар потез ка савршетку наших мука. Како је наша славна морнарица под мојом командом много доживела то сам решио да узем и ваздухопловство под моју команду. Бар ће брже да се спасемо мука.

СИГУРНИЈЕ ЈЕ ОВДЕ

Вашингтон, априла. — Главни државни тужилац Сједињених америчких држава Видл наредио је хапшење 8.000 бегунаца са трговачких бродова, који су одбили да путују за Енглеску.

Бегунци су редосно прихватили ово наређење, пошто знају како би се провели да су пошли на пут.

— Сигурнија је овде, изјавио је један бегунац, у бајбоку, него да напињемо морско дно.

ЈОШ ЈЕДАН РАТНИ САВЕТ

Лондон, априла. — Шефови америчког генералштаба, Маршал и Холкинс дошли су у Лондон да преговарају.

О резултату преговора између Сједињених америчких држава и Велике Британије, „Дејли Телеграф“ јавља да ће се у Лондону образовати још један нови ратни савет.

— У овоме смо ненадмашни, изјавио је Холкинс, ако треба ми ћемо створити и туце ратних савета. То је наш фак...

ЗА РЕКЛАМУ

Вашингтон, априла. — Наш напад на Јапан, извршен са неколико авиона није имао за циљ да шкоди Јапанцима већ само да умањи страх код нас и дигне морал. Само, изгледа, да ни то ни смо успели...

ДОБИО МЕСТО

Лондон, априла. — Загранични „Југословенски“ политичар инжињер Кошуткић добио је врло важну политичку мисију у Лондону. Њему је поверено да издаје неки „Југословенски“ лист за шире масе. То је врло велики и тежак посао, пошто ће овај политички лист излазити бар једанпут месечно и то у 200 примерака.

Овако велики тираж је потребан зато, што ће се бар сто примерака лиферовати за Америку, како би и они тамо сазнали за расположење „Југословенског“ народа — у Лондону.

Од Волге до Темзе

Само лажни лете од Волге до Темзе
Мора да су сасвим попустиле бремзе
А зима последње изневерни наде
Ортачина, сад, на ниске гране паде
Рузвелт се нервира, а Черчил се брине
Неће више нико да за другог гине
Бољшевици опет за помоћ прекљњу
Њих ће улубити Немци ко лепињу
Већ сада су они у менгеле стегли
А летос ће бити повуци-потегли
Стаљин им је скоро поручио јасно
Помоћ хитна треба, после биће касно
А то значи, не варају знаци
Сад је дошло време да гину ортаци
А Енглеz у борби неће да се сираси

Та много је лакше седети на каси
А Јенки су славни по херојству својем
Кад уцене врше и трустове ломе
Али да се гине, а зато извините,
Таку обавезу с' Англосакса скините.
Целним земним шаром, позната је шала
Док траје долара, биће и будала
Па и ми смо Срби треснути са клупе
Што нађоше неке будале да купе
Свет изгуби много и виде истину
Англасакси друге терају да гину
Ал' подвала ова сад се њима свети
Човечанство цело сад се опамети
Сваки народ добро ортака познаје
Па на лепе речи врло мало даје.

ЕПИГРАМ

Љупка си и дивна као вила.
Уста су ти медена и слатка
Још да памет није кратка
Ти би цура и по била.

ОЧИГЛЕДАИ ДОКАЗ

Чувени немачки комичар Карл Валентин седео је једном са неким познаницима у једном минхенском ресторану. За истим столом седео је један случајан гост. Он је већ дуго љутио друштво својим глупим примедбама. Пошто се није могло говорити само о времену, каквоћи пива и важности радиума, скренут је разговор на љубав. На то је непознати рекао: „Ја сам једну девојку тако волео, да је направила од мене праву будалу.“ Валентин је климнуо главом: „Да, дешава се то. И такве девојке, као што се примећује, остављају дуготрајан утисак.“

СИТУАЦИЈЕ ИЗ РЕДАКЦИЈЕ

Главни уредник: — Види молим те, дође ми малочас неки господин и остави овај роман у рукопису с молбом да га објавимо. Погледај само шта пише „Кочијаш је ошинуо коње бичем и викнуо — „Би-ћи“... а даље пуних сто страна испунио са тим „ћи-ћи“. Е, заиста има свакојаких људи на овоме свету.

Други уредник: — Па знаш, можда он и није крив — ако коњи нису заиста кренули.

МАГАРАЦ И ГОСПОДИН

Судија каже отпуженом сељаку да је осуђен и саопштава му: — Морао сам да те казним завором зато што си овоме господину рекао да је магарца. — И ти налазиш да је то право, господине судија?

— По заслуги!
— Нека буде, господине судија, нека суде кад већ није друге! Само, ти си човек од закона и можеш да ми објасниш да ли бих био кажњен да сам своје магарцу рекао да је господин?

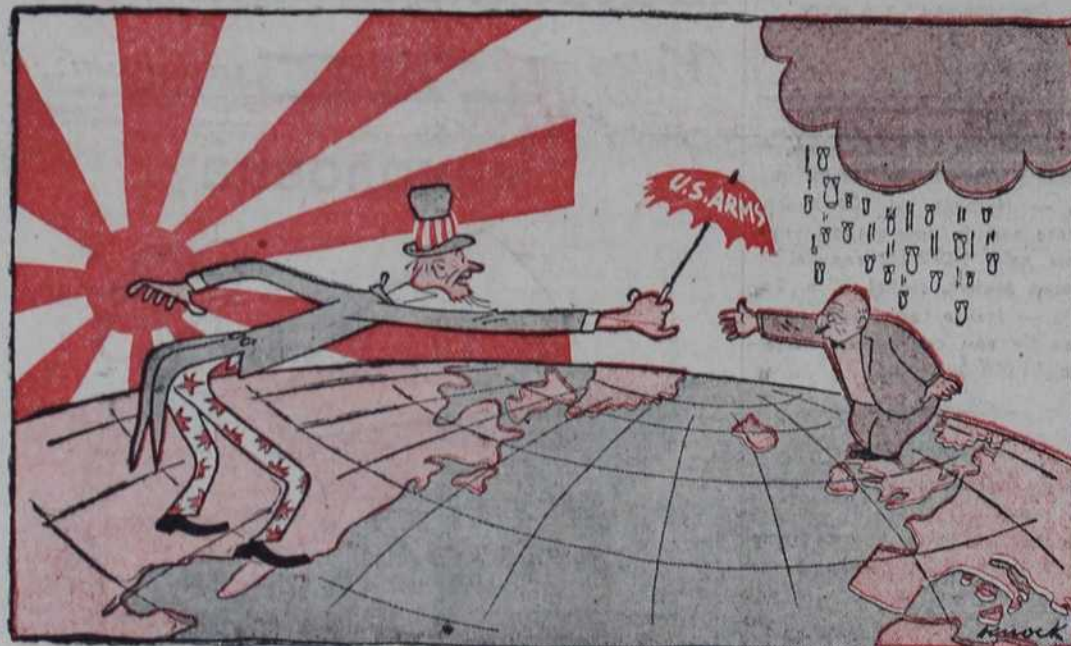
ЖЕНСКА СЛОГА

Једног дана Ружин отац купи њеном брату Перици пар нових ципела.

Пошто их је љубоморно загледала, Ружа позва маму на страну и шану јој на уво:

— Мама, купи ми нов шешир.
— Али зашто кћери, кад је твој шешир још леп.

— Зар не видиш, мама, како се тата и Перица слажу и бране. Људи су солидарни, а зашто да нисмо и ми жене. Зато и није чудо да нам они заповедају.

Ујка Сам: — Ево ти амреп, Винстоне, али, кад мене није законно од овог сунца, неће ни тебе од те кише.

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

АВИОНСКА ЕЛИСА

Један наш познати јавни радник био се веома загрејао за једну удовицу која није била баш на добром гласу. На све стране тај јавни радник питао је разне пријатеље па и чича Илију Станојевића, шта мисле о тој његовој изабраници. Неко је слегао раменима, неко изврдавао, неко околишио, а чича му рекао да ту даму не познаје али да је слушао о њој гадне ствари. Све је то било узалуд. Заинтересовани се оженио том удовицом и она опет наставила по староме, као и раније.

Прошло скоро годину дана од те свадбе. Једно вече нађу се они са чичом у једној скадарлиској кафани. Водио се разговор о свему док се тај младожења

није дигао из друштва и изишао некаквим послом на пет минута.

— А ви, Чича, чули о мени тако страшне ствари, обратила се „млада“ чичи.

— Чуо сам, а и сад слушам па ништа, одарати чича равнодушно.

— Свет као свет, удари „млада“ у сентименталне жиче. Олајава ме на сваком кораку а кунем вам се, да сам исправна и да Бог да се ја у гробу окренула онолико пута колико сам пута згрешила било као девојка, било као жена, било као удовица...

— Ух забога немојте баш тако! Онда ће вас у паклу употребити за елису на неком ђаволском авиону или као пропелер на бомбардеру који ће да расхлађује грешнике у паклу, одарати чича варањем.

ГУСТАВ V И ПРОСЈАК

За време једне јутарње шетње, краљ Густав V примети једног просјака у ритаму, који му се слободно приближавао.

Како је краљ увек ценио сиротињу, он га упита:

— Шта желите?...

Просјак је с поштовањем скинуо шешир и рекао:
— Једну фотографију Вашег Величанства!...

Краљ је разумео па пружи просјаку једну банкноту са својим ликом.

БРЉИВАЦ И ВОЛТЕР

Неки млади брљивац рече једном Волтеру:

— Ви свакако сматрате да сам ја комплетан идиот?

— О не, одговори Волтер, одлучио сам да оцењујем људе само по њиховој спољности.